

[Elisabeth Bruun Olesen]

viklingen af en stabil, tilkaldt arbejdskraft, som vil tilbringe 5-6 år i det grønlandske samfund, hvilket ville være til stor fordel for det grønlandske samfund, og hvilket i øvrigt ville nedbringe omkostningerne ved at flytte folk frem og tilbage fra Danmark. Vi mener, at der skal være grønlandsk arbejdskraft til de funktioner, vi taler om, men det vil tage tid. Den grønlandske befolknings aldersfordeling er meget skæv. Over halvdelen er i dag under 22 år, og det vil altså tage et stykke tid, før de kan overtage de arbejdspladser, som danskerne har i dag. Men det skal stå klart, at vi mener, at grønlænderne skal have dem.

Konkluderende vil jeg sige, at vi ikke kan medvirke til dette indgreb, og vi mener, at vi bør have en normal og ikke specielt jasket forhandling i udvalget.

Kofod-Svendsen (KrF):

Kristeligt folkeparti havde absolut helst set, at de førte forhandlinger var endt med et forhandlingsresultat, og vi glæder os over, at det på det private arbejdsmarked er lykkedes at komme frem til et forhandlingsresultat. Men sådan som situationen er, med de virkelige uheldige følger, det vil få for den grønlandske befolkning, hvis konflikten fortsætter, kan mit parti give tilslutning til lovforslaget. Vi har med tilfredshed noteret, at landsstyret har givet tilslutning til forslaget. Vi vil gøre det samme og vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt her gentage, hvad jeg sagde, sidste gang folketinget foretog et indgreb i overenskomster i Grønland, nemlig at der er noget naturstridigt ved, at folketinget på trods af hjemmestyre, selvstyre og alt, hvad man nu ellers kalder det - nogle kalder sig endda regeringsmedlemmer oppe i Grønland - skal sidde her og lovgive på sådan nogle mindre væsentlige områder som dette her. Når jeg siger mindre væsentlige, ligger der selvfølgelig ikke deri, at man skal forsøge at bagatellisere, hvad der foregår for øjeblikket, men jeg synes, at Grønlandsministeren hurtigst muligt burde se at få langt, langt flere områder overdraget til hjemmestyret, således at det selv kan tage ansvaret også for de ting, som det i øvrigt anbefaler folketinget at gøre.

Vedrørende det konkrete lovforslag kan fremskridtspartiet naturligvis ikke acceptere, at der er kaos, og da slet ikke på sygehusområdet, og derfor kan vi støtte det foreliggende lovforslag.

Steenholdt (Grøn.):

Det er særdeles ubehageligt, hver gang vi i folketinget nødsages til at blande os i sager, som arbejdsmarkedets parter har privilegium til at klare selv. Det bliver efterhånden hverdagskost at blande sig i dette privilegium. Det er beklageligt, at ingen af parterne i denne konflikt åbenbart har haft så megen situationsfornemmelse, at de kunne klare at ordne tingene indbyrdes.

Vores parti, atássut, har udsendt en pressemeddelelse i forbindelse med landsstyreformandens udtalelser om konfliktsituationen i den foregående uge. Hævn og hævn togter hører ikke hjemme i landstinget, ej heller i landsstyret. Dem, som ikke frivilligt går ind for forlig, må man ikke straffe ved at give dem mindre lønfremgang eller mindre gunstige lønforhold i forhold til dem, der har indgået frivilligt forlig. Derfor vil jeg opfordre Grønlandsministeren til at fremsætte et ændringsforslag til nærværende lovforslags § 3, således at stk. 1, 2. punktum, kommer til at lyde sådan:

»Indtil 4 pct. kan anvendes med virkning fra 1. april 1986 og resten, dvs. 2 pct., med virkning fra 1. oktober 1986.«

Selv om det af lovforslaget kan læses, at loven kun skal gælde for ansættelsesforhold til staten osv., må man være forsigtig. Den kan nemlig sagtens også blive gældende for andre ansættelsesforhold.

Jeg kan ikke, og jeg vil ikke ligesom formanden for siumutpartiet sige, at vi i Grønland ikke har brug for medlemmerne af DJØF. Selvfølgelig har vi brug for dem. At sige det modsatte er det rene nonsens. Grunden til, at jeg opfordrede Grønlandsministeren til at stille ændringsforslag, er, at jeg er bange for, at vi kan miste så meget i Grønland, hvis vi behandler medlemmerne af dette forbund dårligt, og dem kan vi ikke undvære. De medlemmer af DJØF, som konflikten omfatter, skal også vide, at vi fra atássut er glade for deres indsats i Grønland. Vi vil også gerne være med til at skabe tilfredsstillende arbejdsforhold og lønforhold for dem,